

MALDITO TEATRO

Primeiro Acto.

(Silencio absoluto. Escuridade total e o escenario baleiro. Moi amodo entra o son do vento moi lonxe e o son dalgunha canción triste e melancólica.

De súpeto escoitamos moito ruído e balbordo na porta de entrada ao Salón de Actos. Seguimos a escuras. Varias persoas entran na estancia tras loitar un intre coa escarallada porta).

Bea- Non se ve un pemento.

Aurora- Pois acende as luces.

Bea- Ti tes que ser un xenio. Eu que sei onde están as luces!

Aurora- Pois estarán preto da porta...digo eu.

Bea- (Dirixíndose ao grupo) Alguén ve ou nota na parede algún interruptor?

(Acéndense algunhas luces de súpeto. Alegría xeral. Vemos un grupo de 13 mulleres e un home do máis diverso. Roupas diversas, estilos distintos, idades diferentes...o que ven sendo o noso grupo).

Bea- E agora que facemos?

(Todos quedan pensando un intre e míranse entre eles sen saber moi ben que facer).

Bea- Porque supoño que, xa que chegamos ata aquí, alguén saberá que temos que facer.

(Ninguén responde).

Bea- Xenial.

(Silencio xeral. O grupo dispérsase pola sala curioseando entre o público pero sen interactuar coas persoas presentes).

Carmen- E cando dixo que chegaba o director?

Carmen 2- Xa tiña que estar aquí....iso dixo. (Imitando ao director)
"Tedes que ser puntuais como se foses profesionais. Eu xa estarei alí cando vos chegedes coa escenografía montada e todo listo para a última semana de ensaios".

Carmen- Pois moita escenografía non hai.

Carmen 2- Será unha versión minimalista....supoño.

Carmen- Ou será que o director esqueceu que quedou con nós.

Carmen 2- ¿Como vai esquecer que ten que ensaiar con nós unha semana enteira neste local, que temos que comer, durmir e traballar neste local unha semana, facer os últimos ensaios da súa obra de teatro e estrear dentro dunha semana xusta?

Carmen- Pode que teña mala memoria.

Chus- Ou pode que tivese algunha urxencia.

Carmen 2- Pero que cona de urxencia maior que rematar a súa obra de teatro vai ter?

Chus- Pode que morrera.

Cruz- Seguro que hai unha explicación máis lóxica.

Germán- Ou pode que esteamos no sitio equivocado.

Loli- Pero entón por que puidemos entrar coa chave que nos deixou?

Germán- Extraterrestres....quizás?

Loli- Non digas parvadas!

Germán- Esas cousas pasan máis a miúdo do que parece.

Loli- O que?

Germán- Abducciones extraterrestres.

Loli- Ti si que es un extraterrestre, jajajaja.

Germán- Vale, vale...pero esas cousas pasan.

Lourdes- Puede que seamos muy malas actrices, le dé vergüenza decírnoslo y por eso no haya venido.

Luz- Mira, bonita, puede que tú seas mala actriz, pero yo llevo en esto del teatro más de 50 años y de mala actriz nada de nada.

Lourdes- Vale.....yo era por dar opciones.

Luz- Mala actriz, dice la tía.

Xandra- Eu estou con Germán.

Cruz- Co dos extraterrestres?

Xandra- Exactamente....ten toda a pinta.

Reme- O puede ser que.....yo qué sé. Esto es muy raro.

Cristina- (Que acaba de atopar un sobre na mesa) Ou pode que aquí estea a resposta que estamos buscando.

(Cristina abre o sobre e comeza a ler en voz alta. Cada dúas ou tres frases pasará a carta a unha compañeira que seguirá lendo).

Cristina- "Queridas actrices".

Germán- E actor, grazas.

Cristina- "Se estades lendo esta carta é porque estades na sala de ensaio que temos alugada para esta semana. Como podedes ver non hai escenografía, nin focos, nin equipo de son, nin nada...."

Ángeles- "....e non haberá nada mañá nin pasado mañá. Isto acabou. O teatro acabou. O teatro está morto nesta merda de país inculto e miserable que só quere ver a merda que a televisión ofrece."

Aurora- "Sei que isto non é xusto e sei que vós non merecedes isto....pero estou tan canso e tan farto de ir dun miserable sitio a outro sitio aínda peor para intentar levantar outra e outra miserable peza teatral con outra pequena e cutre compañía teatral."

Luz- Cutre lo serás tú, perdona.

Bea- "E non o soporto máis, non o soporto máis. Deixo todo. Deixo todo o que teña a máis mínima relación co arte e marchó. Sei que non sodes as mellores actrices do mundo..."

Luz- Y dale.

Bea- "...pero xúrovos que con vós pasei un dos mellores anos da miña vida. Só agardo que poidades perdoarme algún día. Adeus."

(Silencio xeral).

Germán- Pois non foron os extraterrestres.

Carmen 2- Máis ben foi a cobardía, o egoísmo, o medo e....e...
iiiiISERÁ FILLO DE PUTA!!

Carmen- Veña, muller, tranquila.

Carmen 2- Tranquila?.....Tranquila?....Me dis que teño que estar tranquila cando estamos no cu do mundo a unha semana da estrea da obra máis mala da historia e co noso director fuxido nun ataque de "Conciencia Filosófica Artística"?

Carmen- A verdade é que a cousa está mal.

Carmen 2- Mal?....MAL???.....MAAAAAL DIS?????!!!!!!!

Carmen- Ou moi mal...non?

Carmen 2- Vou dicirche como está isto:

Chus- Veña tía, tranquilízate....

Carmen 2- Como algunha me volva a dicir que estea tranquila, métolle a tranquilidade por onde lle caiba!!!!

Chus- Vaaaale, pois segue berrando filla.

Carmen 2- (Dirixíndose de novo a Carmen) A cousa non é que estea mal, non....A COUSA ESTÁ FODIDA, KAPUT, MORTA, ARRASADA, ANIQUILADA, FILLO DE PUTA, FILLO DE PUTA E FILLO DE PUTAAAAA!!!!!!!!!!

Cruz- Será mellor deixala soa un ratiño.

(Deixan a Carmen 2 berreando e pateando o chan e apártanse un pouquiño)

Loli- E agora que facemos?

Lourdes- Acabamos la obra por nuestra cuenta?

Reme- ¿Nos volvemos a casa y tiramos a la basura todo lo que hemos trabajado estos tres meses?

Luz- Algunas han trabajado más que otras.

Reme- (A Luz) Mira, no me toques la moral. Que todas hemos trabajado un montón.

Luz- Sólo digo que algunas tenemos más texto que otras.

Reme- ¿No decías que llevas 50 años haciendo teatro? Pues toma texto!!!!

Cruz- Haxa paz, por deus!!!!

Xandra- Tranquilas, compañeiras, que xa temos dabondo con Carmen 2 insultando e berrando como Satanás. (Todas miran un intre a Carmen 2 que segue berrando como unha posuída)

Cruz- Si, un pouquiño tensa si que está.

(Todas quedan pensativas).

Xandra- Imos analizar e pensar entre todas que podemos facer. Vale?

TODAS- Vale, si, perfecto, imos alá.....

Xandra- Situación xeral brevemente explicada?

Ángeles- Estamos no cu do mundo, nun espazo onde deberíamos ensaiar una semana enteira e estrear en sete días.

Xandra- Material técnico?

Ángeles- Nada.

Xandra- Temos os textos para poder ensaiar?

Reme- No tenemos ni un texto. Los textos iban en el equipaje de nuestro querido director porque dijo que así nadie lo olvidaría en su casa.

Xandra- Que desastre, mimá!!!

Reme- Y además, no tenemos ni puñetera idea del final de la obra porque nunca nos dio el último acto para que todo fuera, palabras textuales, "una maravillosa sorpresa actoral".

Xandra- A súa puta nai....perdón.

Aurora- Así que non sabemos nin como rematar a obra e non temos nin luces, nin son nin director.

Bea- Pinta mal.

Luz- Esto no es profesional.

Loli- Isto non é ni a versión cutre do grupo máis cutre de teatro afeccionado que poidamos imaxinar.

Lourdes- Estamos muertas.

Cristina- Acabadas.

Carmen- Defuntas.

Chus- Abandonadas.

Cruz- Pateadas.

Germán- E puteadas.

(Silencio xeral)

Cruz- Supoño que o mellor será volver a casa e esquecer que isto pasou.

Luz- Sí, será lo mejor.

Cristina- Penso igual.

Xandra- Será o mellor.

Reme- Marchemos.

Lourdes- Vámonos a casa y dejemos de hacer el ridículo.

Loli- De acordo.

Germán- De acordo.

Chus- Imos.

Carmen- Veña, imos.

Bea- Marchemos.

Aurora- Acabouse.

Ángeles- Veña.

(Van saíndo todas cara a porta por onde entraron e, de súpeto....)

Carmen 2- NOOOOOON!!!!!!

(Todas víranse e ven a Carmen 2 no escenario cos ollos como pratos e pinta de tola absoluta).

Carmen 2- Non marchamos!!!!

Bea- Non?

Lourdes- Y eso?

Carmen 2- Temos unha semana. Unha semana para inventar o final que nos dea a gana para a merda de obra que estaba escribindo ese maldito farfallán...

Reme- No te caía muy bien el director, ¿verdad?

Carmen 2- O contrario, Reme, caíame demasiado ben. Caíame tan ben que presteille os cartos para alugar o material técnico que necesitábamos para a nosa estrea

Bea- Pois creo que, ou lle distes poucos cartos, ou non é moi de fiar.

Carmen 2- Claro que non é de fiar!!!!..... pero eu son idiota e lle din os cartos, deiteime con el e díxenlle que o quería.

Loli- Todo á vez?

Cruz- (A Loli) Cala, cona!!

Carmen 2- Si, queridas amigas, estaba namorada como unha adolescente dese presuntuoso, estúpido, miserable....de voz preciosa, atractivo, de sorriso perfecto, cabrón, varonil, fillo de puta....

Loli- (A Cruz) Ti cres que o ama ou o odia?

Cruz- (A Loli) Aínda ten que decidilo.

Carmen 2- Así que, queridas amigas, imos quedar esta semana neste local miserable, imos inventar un final marabilloso para a maldita obra de teatro, imos ensaiar e imos axudarnos como nunca o fixemos....como unha verdadeira compañía de teatro. A partir de hoxe non haberá mellores nin peores, só haberá unha máquina teatral perfecta disposta a facer calquera sacrificio pola obra e polas súas compañeiras.....

Loli- (A Cruz) Máquina Teatral perfecta?

Cruz- Cala!!

Loli- Se somos malísimas.

Carmen 2-.....E imos facelo sabedes por que?

TODAS- Por que?

Carmen 2- Porque o merecemos e porque levamos traballando un montón de meses. E sabedes por que máis?

TODAS- Por que?

Carmen 2- Porque somos un grupo de mulleres collonudo e porque non necesitamos a un puto idiota guapísimo para sacar adiante esta obra.

TODAS- SIIIIII!!!!!!

Germán- Vós sabedes que eu existo e que son un home, verdade?

Carmen 2- Así que imos empezar agora mesmo os ensaios porque, a deus poño por testigo, que dentro dunha semana estreamos neste maldito local de merda.

TODAS- Siiiiii, yuhuuuuuu, bravooo, presidenta, ueeeeeee!!!!!!

Cruz- Vale, chicas, xenial....perfecto, todo é estupendo...pero quen vai dirixir isto? Porque está claro que necesitamos unha directora para coordinar todo o traballo.

(Silencio. Todas pensan un par de segundos)

TODAS: TI!!!!!!!!!!

(Escuro)

Segundo Acto.

(Escuro. Ninguén na sala. Entra Cruz e acende as luces. Queda mirando un intre o escenario visiblemente pensativa e preocupada. Entra Lourdes).

Lourdes- ¿Qué pasa?

Cruz- Nada.

Lourdes- ¿Qué te pasa?

(Silencio)

Lourdes- ¿Qué te pasa, Cruz?

(Silencio)

Cruz- Que non vou poder facelo.

Lourdes- ¿El qué?

Cruz- Isto, dirixir, isto.....esta tolemia de montar unha obra de teatro nunha semana.

Lourdes- Todas confiamos en ti.

Cruz- Seino.....pero non podo con tanto peso nas costas.....non podo.

(Lourdes colle das mans a Cruz)

Lourdes- Mírame.

(Cruz evita a mirada de Lourdes).

Lourdes- Cruz, por favor, mírame a los ojos y dime que no puedes hacerlo. Dímelo de verdad y yo misma le diré a las demás que lo dejamos.

(Cruz la mira a los ojos).

Lourdes- Sabes que puedes hacerlo, Cruz. Y aquí me tienes para ser tu mano derecha, tu ayudante de dirección, tu organizadora, tu esclava o lo que me digas. Pero tú puedes hacerlo, yo sé que puedes hacerlo y todas saben que eres la única capaz de hacerlo. ¿Vale?

Cruz- Vale.

Lourdes- Ahora dame un abrazo y vamos a trabajar.

Cruz- Gracias.

(As dúas compañeiras fúndense nunha agarimosa aperta cando son sorprendidas polo resto do grupo que comeza a entrar na sala).

Bea- Ups, perdón!

Carmen- (En voz baixa) Díxenche que eran lesbianas.

Bea- Shhhh, cala, Carmen.

Cruz- Veña, estamos todas?

TODAS- SIIIII!!!!

Cruz- Pois a currar!!!!

TODAS- A CURRAR!!!

(Silencio xeral. Todas se miran entre elas).

Bea- Que facemos?

Cruz- (Nótase que está nerviosa) A ver.....o que imos facer... (mira a Lourdes e esta lle fai un xesto de que se tranquilice. Cruz respira profundamente e comeza a falar con máis seguridade) Vale, o que imos facer é o seguinte: Lourdes será a miña axudante de dirección. O resto a buscar algo que faga a función dos focos, o vestiario e os altosfalantes que non temos, e todas a repasar o texto e a pensar posibles finais para a nosa obra. Entendido?

TODAS- Señor, si señor!!!

Cruz- Así me gusta. VEÑAAAAA!!!!!!

(Todas como tolas buscando cousas entre o público, berrando con alegría e cun fondo musical. Escuro).

Terceiro Acto.

(Entra Cruz moi decidida seguida de Lourdes e, despois, todo o grupo feliz e expectante).

Cruz- Moi ben, hoxe é o noso primeiro ensaio. Comezaremos coas escenas 5, 7 e 9. Estadades listas?

TODAS- Siiiiii!!!!!!

Lourdes- Sabéis todas el texto?

TODAS- Siiii!!!!!!

Lourdes- Vamos allá entonces. A ver, las actrices de la escena cinco arriba.

(Suben ao escenario de arriba Germán, Bea, Carmen, Chus e Cristina e colócanse nos seus postos xa preparados para comezar unha escena. O resto séntase entre o público para ver a escena).

Cruz- Imos facer esta escena con toda a paixón que sei que tedes no voso interior. Veña, xa sabedes o que tedes que facer, só necesidades soltarvos. E....acción!!!

(Un instante de silencio e concentración por parte das actrices. A partir de aquí a actuación será horripilante. Veremos que tanto o guión como as actrices son malísimas).

Carmen Robot- (Falando como un androide) Amo Luke, amo Luke, teño que dicirlle que as probabilidades de éxito desta misión son dun 0,00003 por cento.

Germán Chewbacca- (Falando como Chewbacca) Uhhhh arrrrg fgrrrrr!!!!

Cristina Luke- Tranquilos, a Princesa e máis eu sabemos o que estamos facendo.

Bea Princesa- Se queremos que a Galaxia non sexa destruída polo malvado Darth Sánchez, temos que destruír o centro de operacións estelares da Capital Imperial e restablecer a República Espazo-Galaica o antes posible.

Germán Chewbacca- Ahhhhr grrrr mmmm drtataua

Cristina Luke- Ía dicirche o mesmo, Chewi, o mellor será entrar pola porta de atrás e sorprendelos sorpresivamente.

Carmen Robot- Amo Luke, creo que iso é una absoluta tolemia.

Cristina Luke- Cala dunha vez, maldito montón de chatarra!!!!

(Todas moi xuntas a punto de atacar)

Bea Princesa- Preparadas para entrar, amigas?

Cristina Luke- Sempre preparado, cariño.

Germán Chewbacca- Uhrggggferrererernskdkfjgf

Carmen Robot- Eu non.

Bea Princesa- Á de unha...á de dous...e á de.....

(Entra de súpeto Chus Darth Sánchez e todas asústanse moitísimo).

TODAS- Ahhhhh!!!!

Chus Sánchez- Jajajajajaaj!!!! Caestes na trampa, tontos do cu.

Cristina Luke- Maldita sexa! Como soubeches que estabamos intentando acabar contigo, Darth Sánchez?

Chus Sánchez- Moi doado, queridos inimigos. Eu estou dentro das vosas mentes. Podo ver o que vós vedes, podo sentir o que vós sentides.....estou unido a vós como non podedes imaxinar.

Germán Chewbacca- (Preguntando con interés) Grrr mmg frdddd kksbghjrejbi jjjrrrgjgfhahhhhhh?

Chus Sánchez- Exactamente, querido peludo, é por iso.

Bea Princesa- Pero iso non pode ser!!!!!

Carmen Robot- A posibilidade de que iso sexa certo é dun....

Cristina Luke- Cala xa, lata de basura!!!!!

Bea Princesa- Entón iso quere dicir....

Chus Sánchez- Iso quere dicir que....eu....son.....a vosa nai.

TODAS- NOOOOOOON!!!!!!

(Aplausos, berros e bravos de todo o público. Cruz e Lourdes aplauden contentísimas).

Cruz- Moi ben, moi ben!!!!

Lourdes- (Chorando de emoción) Marabilloso....foi....non teño palabras.

Cruz- (Preguntándolle ao resto das actrices) Que vos pareceu?

TODAS- Marabilloso, xenial, bravo, moi ben, estupendo etc

Germán- (Levantando a man) Podo dicir algo?

Cruz- Claro, Germán, o que queiras.

Germán- A ver....non sei como dicir isto....non quero molestar a ninguén, vale?...pero....penseino moito e....creo que.....creo que renuncio.

TODAS- Queeeee????Comoooo????

Lourdes- Pero por qué. Si estuviste genial. Bien matizado, nada exagerado....genial.

Germán- Seino. Sei que son un gran actor pero....pero.....PERO NON ESTUDEI CATRO ANOS DE ARTE DRAMÁTICA PARA FACER DUN MONSTRO ESTÚPIDO QUE FALA DICINDO GRRRBDEHFEHUREBEIVH SEN QUE SE ENTENDA UN PEMENTO!!!!!!!!!!

(Silencio xeral fronte o cabreo de Germán).

Germán- Síntoo pero marcho.

(Germán marcha para a porta e de pronto Chus alza a voz).

Chus- Germán!!

(Germán detense).

Chus- (Fala moi seria e emocionada) Vou dicirche unha cousa que nunca pensei que diría...e logo, se queres, marcha.

Lembro o primeiro ensaio que fixen contigo desta escena. Non podía crer o bo actor que eras. Como falabas nesa lingua incomprensible que ninguén entendía....

Carmen- (Uníndose ás palabras de Chus)....como dotabas de corazón a ese monstro cando mirabas á Princesa....

Chus- como loitabas ao carón de Luke contra as forzas Imperiais....

Carmen-.... como saboreabas cada son da túa preciosa voz....

Chus- Germán, es o mellor actor que vin na miña vida. Ti es o monstro que esta compañía necesita. Por favor, non marches.

(Germán, chorando, achégase a Chus, dálle unha aperta, mira ao resto das compañeiras e...).

Germán- Veña!!!! Sigamos!!! Que aínda queda moito por facer!!!!!!

TODAS- (Lanzándose sobre Germán) Siiiiii!!!!Ueeeeee!!!!
Bravooooo!!!!!!

Cuarto Acto.

(Sigue directamente da escena anterior).

Cruz- Perfecto!! Escena 7....al ataqueeee!!!!

(As que marchan do escenario poñen unha mesa no centro do escenario e entran como actrices para esta escena Luz, Loli e Aurora. Loli se tumba en la mesa, Aurora a su lado y Luz junto a la puerta).

Cruz- Lembrade a sutileza desta escena...tedes que chegar ata o corazón do público.

Lourdes- Y recuerda, Loli, que tu personaje no puede ser exagerado. Tienes que encontrar los matices justos que muestren la vulnerabilidad de ella.

Loli- Perfecto.

Cruz- Pois imos alá...(Luz sae e queda tras a porta).....cinco e....ACCIÓN!!!!

(Dous segundos de preparación das actrices e comeza a tolemia).

Loli- (Tirada na mesa e posuída como a nena do Exorcista)
Ahhhhhh!!!! Fillos de putaaaaaa!!!! Vou matarvos a todos!!!!
Ahhhh!!!!

Aurora- Filla, te encontras ben?

Loli- Vou matarvos a todos e paparme as vosas almas, infames e miserables criaturas!!!!

Aurora- Cariño, estás coa menstruación?

Loli- Vai a merda coa menstruación. Eu son Belcebú, Lucifer, Leviatán, Asmodeo e Belfegor!!!!

Aurora- Non, ti es a Loli.

Loli- Que non, cona, que eu son Satanás!!!!